

NÁRODNÍ PARKY UTAHU – ČÁST ČTVRTÁ „ZION NATIONAL PARK“

neděle 14. září 2008

Dnes jsme navštívili poslední ze série utahských národních parků. Zion nám hned padl do oka spoustou zeleně a příjemného vzduchu – na první pohled bylo patrné, jak životodárná je voda. Zion je v podstatě obrovským kaňonem, na jehož dně protéká říčka Virgin River (panenská řeka).

Z široké nabídky jsem si vybrala jeden z nejnáročnějších trailů – několikakilometrový výstup na horu Angels Landing, na které podle mormonské pověsti kdysi přistáli andělé, aby pomáhali lidem. David byl přímo nadšen. V místním autobusu „shuttle“ nás řidič informoval, že výstup na Angels Landing je určen pouze pro zdatné horaly.

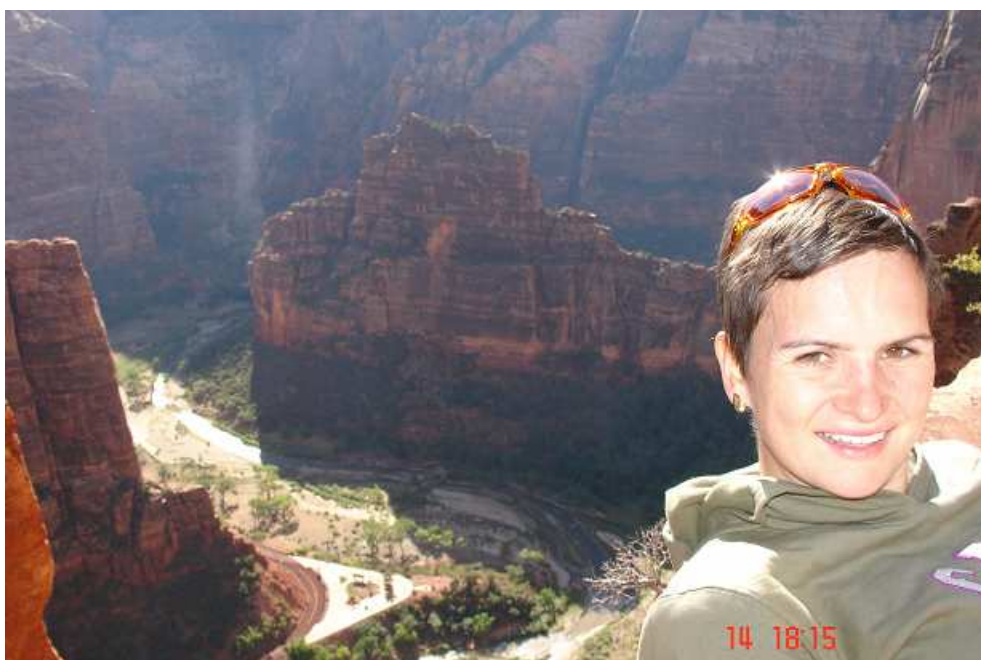

V inkriminovaném místě pak s námi vystoupilo pouze pár nadšenců v pohorkách s mačkami, cepíny a další vysokohorskou výbavou. David v tričce s límečkem a sandálích mezi nimi vypadal poněkud exoticky.

Cesta nahoru vedla opravdu nahoru ☺. Byli jsme rádi, že jsme vyrazili hned z rána, kdy slunce ještě tolik nepálí (to je ostatně to nejlepší řešení ve všech utažských parcích). Při plazení vzhůru nás několikrát vyrušil cvok, který běžel tu nahoru tu zase dolů jako by se nechumelilo.

Poslední fáze výstupu byla docela náročná, z šílené hloubky pod námi se motala hlava a tak jsme byli rádi, že se můžeme přidržovat řetězů.

Neuvěřitelné bylo, že i tady nahoře jsme potkali toho klusajícího šílence. Říkali jsme si, co je to za blázna a on nám odpověděl: „Neříkejte nic o blázních, já vám rozumím.“ Byl to čech, který sem jezdí jako průvodce s cestovkou a zatímco účastníci zájezdu se ještě peleší v kempu, on si tu běhá. Musí trénovat, neboť brzy pojede do Himalájí a nechce zdržovat výpravu. Výstupy na osmitisícovku jsou prý náročné – bolí hlava, zuby a špatně se dýchá (hmm, fakt úžasně lákavé, opravdu moc bych tam chtěla jít – zvlášť poté, co jsem viděla jeho odporně omrzlá kolena a lokty ☺). Nám stačily autem poloviční Rocky Mountains a byli z nás hypochondři jedna radost...

Tak a už jsme tady nahoře na Angels Landing. To je ale krása!

Davidovi to svaté místo mormonů – abstinentů nebylo dost dobré (asi čekal, že tu bude stánek s točeným) a tak ho hned musel znesvětit...

Na závěr jsme se ještě vydali na krátkou procházku po stezce The Narrows na úplném konci Zionu za místem zvaným Temple of Sinawava. Zde se stěny kaňonu seběhnou natolik, že dno zatopí voda Virgin River (panenské řeky). Stezka tedy v některých částech vede vodou a může být velice nebezpečná. Kaňon je totiž místy jenom šest metrů široký a při změně počasí hrozí blesková záplava. My jsme šli jenom kousek, ale proti nám vycházeli špinaví trempové v plné polní, na kterých bylo vidět, že zde putovali několik dnů.

Tohle stvoření bylo kdysi asi veverka. Pak to někdo šíleně vykrmil a takhle to dopadlo. Nejdřív to i panáčkovalo a čuchalo k ruce, ale když to zjistilo, že ze mě nic nekápne, odkvačilo to k jiným turistům. Moc rádi bysme to nakrmili párečkem v rohlíku, ale všude jsou cedule „zákaz krmení divé zvěře“ a „prosíme práskajte na ty, co tento zákaz poruší“

Tak zvedáme kotvy a frčíme do Grand Canyonu...